

Po szóste, strona skarżąca twierdzi, że Komisja dopuściła się uchybienia proceduralnego, ponieważ do zasilenia kapitału zakwalifikowanego przez nią jako pomoc nie zastosowała ona przepisów rozporządzenia (WE) nr 659/1999^(?) o istniejącej pomocy.

Po siódme, zdaniem strony skarżącej wytyczne z 2005 r. podważają podział kompetencji pomiędzy państwa członkowskie i Komisję, ponieważ wbrew swoim kompetencjom Komisja rozszerza ramy przewidziane w traktacie WE poprzez rozszerzającą wykładnię pojęcia „przedsiębiorstwo” zawartego w art. 87 ust. 1 WE i wskutek tej rozszerzonej wykładni powoduje, że kontrolą organów wspólnotowych zostają objęte również zdarzenia, które podlegają krajowym władzom administracyjnym.

- (¹) Komunikat Komisji — Wytyczne wspólnotowe dotyczące finansowania portów lotniczych i pomocy państwa na rozpoczęcie działalności dla przedsiębiorstw lotniczych oferujących przeloty z regionalnych portów lotniczych, Dz.U. 2005, C 312, s. 1.
- (²) Komunikat Komisji — Stosowanie art. 92 i 93 traktatu WE oraz art. 61 porozumienia o EOG do pomocy państwa w sektorze lotnictwa, Dz.U. 1994, C 350, s. 7.
- (³) Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE.

Skarga wniesiona w dniu 2 października 2008 r. — S.L.V. Elektronik przeciwko OHIM — Jiménez Muñoz (LINE)

(Sprawa T-449/08)

(2008/C 327/64)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: S.L.V. Elektronik GmbH (Übach-Palenberg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. König)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Drugą stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą był: Angel Jiménez Muñoz (Gelida, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 18 lipca 2008 r. w sprawie R 759/2007-4 w zakresie, w jakim odmawia ona rejestracji zgłoszonego znaku towarowego 003316908 w odniesieniu do „lamp zasilanych sieciowo, urządzeń i instalacji oświetleniowych, urządzeń oświetlenia scenicznego, lamp elektrycznych i części zamiennych do wspomnianych towarów”, oraz obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego kosztami postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „LINE” dla towarów należących do klasy 11 — zgłoszenie nr 3 316 908

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Angel Jiménez Muñoz

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Krajowe, graficzny i słowny, znaki towarowe „Line” dla towarów i usług należących do klas 9, 35, 37 i 38

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd. Ponadto Izba Odwoławcza nie przyjęła za podstawę swej analizy zgłoszonego znaku towarowego, lecz wzór, który się od niego różni.

Skarga wniesiona w dniu 6 października 2008 r. — Mitteldeutsche Flughafen i Flughafen Leipzig/Halle przeciwko Komisji

(Sprawa T-455/08)

(2008/C 327/65)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Mitteldeutsche Flughafen AG (Lipsk, Niemcy), Flughafen Leipzig/Halle GmbH (Lipsk, Niemcy) (przedstawiciel: Rechtsanwalt M. Núñez-Müller)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie zgodnie z art. 231 akapit pierwszy WE nieważności art. 1 decyzji Komisji z dnia 23 lipca 2008 r. [C(2008) 3512 wersja ostateczna], w zakresie w jakim Komisja stwierdza w nim, że

- w przypadku środka przyznanego przez Niemcy celem zasilenia kapitału na budowę nowego pasa startowego południe oraz związanych z nim urządzeń lotniczych na lotnisku Lipsk/Halle chodzi o pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE oraz że
- ta „pomoc państwa” wynosi 350 mln EUR;

— obciążenie Komisji zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu Sądu kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca kwestionuje stwierdzenia zawarte w pierwszej części art. 1 decyzji Komisji C(2008) 3512 ostateczna wersja z dnia 23 lipca 2008 r. (C 48/2006, ex N 227/2006) w sprawie środków ze strony Niemiec na rzecz DHL i portu lotniczego Lipsk/Halle, że zasilenie kapitału dokonane przez Niemcy na rzecz portu lotniczego Lipsk/Halle stanowi pomoc państwa i kwota tej pomocy wynosi 350 mln EUR.

Na poparcie swojej skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów:

Po pierwsze, strona skarżąca twierdzi, iż postanowienia odnoszące się do pomocy nie mają zastosowania, gdyż w przypadku portu lotniczego — o ile w rachubę wchodzi rozbudowa infrastruktury regionalnego portu lotniczego — nie chodzi o przedsiębiorstwo w rozumieniu tych postanowień.

Po drugie, w opinii strony skarżącej w przypadku Flughafen Leipzig/Halle GmbH chodzi o państwową spółkę służącą realizacji jednego celu („single purpose vehicle”), która posługuje się prywatnoprawną formą organizacyjną i która z tego względu bezsprzecznie nie powinna być postrzegana jako beneficjent pomocy, gdy zostaje wyposażona przez państwo w środki potrzebne do wykonywania jej zadań.

Po trzecie, strona skarżąca podnosi, iż zaskarżona decyzja jest sprzeczna sama w sobie, ponieważ w decyzji Flughafen Leipzig/Halle GmbH jest traktowana zarówno jako beneficjent pomocy, jak i podmiot udzielający pomocy.

Po czwarte, strona skarżąca utrzymuje, iż zastosowanie wytycznych⁽¹⁾ opublikowanych w 2005 r. do okoliczności faktycznych zaistniałych przed ich opublikowaniem narusza zasadę niedziałania prawa wstecz, zasadę pewności prawa, zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań i zasadę równego traktowania. Zdaniem strony skarżącej zastosowanie miały wyłącznie wytyczne Komisji z 1994 r.⁽²⁾

Ponadto podnosi ona, że nowe wytyczne naruszają pierwotne prawo wspólnotowe, ponieważ z uwagi na to, że operatorzy regionalnych portów lotniczych nie mają statusu przedsiębiorstwa, wytyczne te są niewłaściwe pod względem przedmiotowym i sprzeczne same w sobie. W wytycznych z 2005 r. również budowa portów lotniczych została podporządkowana prawu regulującemu pomoc państwa, podczas gdy w poprzednich wytycznych z 1994 r. działalność ta była wyraźnie wykluczona z zakresu zastosowania prawa regulującego pomoc państwa. Z uwagi na diametralnie przeciwną treść starych i nowych wytycznych oraz w braku uchylenia uregulowania z 1994 r. niejasne jest, jaka ocena prawna jest pożądana w odniesieniu do finansowania infrastruktury portu lotniczego.

Po szóste, strona skarżąca twierdzi, że Komisja dopuściła się uchybienia proceduralnego, ponieważ do zasilenia kapitału zakwalifikowanego przez nią jako pomoc nie zastosowała ona przepisów rozporządzenia (WE) nr 659/1999⁽³⁾ o istniejącej pomocy.

Po siódme, zdaniem strony skarżącej wytyczne z 2005 r. podważają podział kompetencji pomiędzy państwa członkow-

skie i Komisję, ponieważ wbrew swoim kompetencjom Komisja rozszerza ramy przewidziane w traktacie WE poprzez rozszerzającą wykładnię pojęcia „przedsiębiorstwo” zawartego w art. 87 ust. 1 WE i wskutek tej rozszerzonej wykładni powoduje, że kontrolą organów wspólnotowych zostają objęte również zdarzenia, które podlegają krajowym władzom administracyjnym.

Wreszcie zaskarżona decyzja jest sprzeczna sama w sobie i narusza również obowiązek uzasadnienia przewidziany w art. 253 WE.

⁽¹⁾ Komunikat Komisji — Wytyczne wspólnotowe dotyczące finansowania portów lotniczych i pomocy państwa na rozpoczęcie działalności dla przedsiębiorstw lotniczych oferujących przeloty z regionalnych portów lotniczych, Dz.U. 2005, C 312, s. 1.

⁽²⁾ Komunikat Komisji — Stosowanie art. 92 i 93 traktatu WE oraz art. 61 porozumienia o EOG do pomocy państwa w sektorze lotnictwa, Dz.U. 1994, C 350, s. 7.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE.

Skarga wniesiona w dniu 6 października 2008 r. — EuroChem MCC przeciwko Radzie

(Sprawa T-459/08)

(2008/C 327/66)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: EuroChem Mineral i Chemical Company OAO (EuroChem MCC) (Moskwa, Rosja), (przedstawiciele: P. Vander Schueren i B. Evtimov, lawyers)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 661/2008 z dnia 8 lipca 2008 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 oraz częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96⁽¹⁾ w zakresie, w którym nakłada ono na skarżące, ich zależne spółki produkcyjne i spółki powiązane wskazane w motywach 23 lit. a) i lit. c), a także w art. 1 ust. 2 lit. a) i art. 2 ust. 2 lit. a) zaskarżonego rozporządzenia cło antydumpingowe;

— obciążenie Rady kosztami postępowania.